

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN DIỆP HOÀN HẢO - KỶ 11

- Huỳnh Tâm -

Tài liệu: Khách Gia đi tìm đường cướp nước.

1939-1942. Thời liên minh chống Nhật Bản, chống Pháp. Cộng sản thực hiện thủ đoạn lừa đảo, cướp tinh thần yêu nước của người khác, rõ nét nhất khi Cộng sản cần đến chạy vạy liên minh, lúc kết thúc thì lại nỗ lực thanh trừng. Cướp chính quyền giành lấy lãnh đạo, sáng lập nhà nước chính thể cộng sản độc trị. Mao Trạch Đông truyền thụ cho Hồ Chí Minh thủ thuật văn hóa đấu đá sàng sảy, tuyệt diệt trí thức, chuộng nông truyền bá Cộng sản, phát triển "tinh hoa" vô tổ quốc, tạo ra tầng lớp "tao mầy" chia nhau để trị. Hắn lên ngai vàng Hoàng đế Lục địa, thăng tào "Khách Gia" cướp ngai vàng miền Bắc Việt Nam.

Nguyên nhân trên, đưa đến tài liệu mật của đảng Cộng sản Việt Nam bị Trung Cộng đánh cướp, vừa giải mã:

"Khách Gia, đặc nhiệm tình báo Hoa Nam liên kết Quốc Dân Đảng".

Nơi nhận tài liệu: Tổng lãnh sự quán Trung Cộng tại Hà Nội, chuyển đến văn phòng "Bộ Hải Ngoại" Bắc Kinh. Nội dung bản báo cáo của Ban Bí thư Trung ương Quốc Dân Đảng Trung Quốc, tương ứng giữa 5 tài liệu của Hà Ứng Khâm (何应钦), Ngô Thiết Thành (吴铁城), Tôn Khoa Hiệp (孙科叶), Tú Phong (秀峰), và Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎).

Văn phòng Đại Hình của Vương Châu Sâm (王洲森) chuyển ngữ cùng lúc 5 tài liệu liên quan đảng cộng sản Việt Nam và chiến tranh Đông Dương. Do hội đồng tối cao của Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) chỉ đạo chiến trường "Đông Dương".

Và sổ tay của Đô đốc Hoàng Húc (黄旭), đại sứ Trung Quốc tại Pháp viết hồi ký (Wellington Koo),

có nói về tài trợ cho Hồ Chí Minh (胡志明), trước khi có mặt tại chiến khu Việt Bắc, và có các tướng chỉ huy quân sự của Quốc Dân Đảng hỗ trợ, như Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) và Bí Lục (秘录). Sự kiện này về sau chính cựu Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) cũng đã công bố, cho thấy những liên quan sự thật về tình trạng của Hồ Chí Minh (胡志明), ông không có vinh dự nào để làm lãnh tụ kháng chiến vì độc lập Việt Nam.

Thật vậy, Thủ Tướng Trương Phát Khuê (张发奎) đưa đến tình thế lựa chọn người lãnh đạo trong cộng đồng Việt Nam sống lưu vong tại Trung Quốc, để liên minh với Quốc Dân Đảng Việt Nam, một sai lầm lớn vô tình tạo cơ hội tốt để cộng sản len lỏi rất tự nhiên vào tổ chức chính trị của cộng đồng Việt Nam, một cách khác nó tự lôi kéo vào để đồng tình ủng hộ chống Nhật Bản, chống Pháp, và sau đó có nhiều tổ chức phản đối không đồng tình đường lối đấu tranh và chính trị của "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) "Việt Minh", trong khi đó Quốc Dân Đảng tạo mọi điều kiện hỗ trợ thành lập và chỉ đạo "Liên Minh".

Năm tướng lĩnh hùng mạnh nhất của Quốc Dân Đảng Trung Quốc. Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Vào thời đó, cũng không thể nào, cho phép Trương Phát Khuê (张发奎) lấy tình cảm cá nhân đặt lên trên nhu cầu vũ trang, bởi còn có Cộng sản Diên An chia phần bánh cộng đồng Việt Nam lưu vong tại Trung Quốc. Trái lại Hồ Chí Minh ra sức lũng đoạn chính trị cộng đồng, tìm ảnh hưởng để cướp tổ chức, trong lúc phôi sinh cách mạng.

Trung Cộng lo ngại, Hồ dè dặt, sợ thời cuộc không cho Hồ bước vào lịch sử Việt Nam, cuối cùng đèn xanh cho phép Hồ chấp nhận và yêu cầu Quốc Dân Đảng hỗ trợ tối đa cuộc kháng chiến chống Nhật Bản, và Pháp. Hồ hứa sẽ thực hiện đồng bộ với chính sách đối ngoại của Quốc Dân Đảng Trung Quốc. Trương Phát Khuê vui mừng chấp nhận hỗ trợ mở chiến khu, tuyển mộ và huấn luyện bốn ngàn binh sĩ (4.000) tặng không cho Hồ Chí Minh (胡志明). Vào năm 1940. Khởi đầu Trương Phát Khuê đã có ý tưởng giúp Hồ leo lên ngai vàng Việt Nam. Trương Phát Khuê chưa hề trừ liệu sẽ có ngày nhận hậu quả của Hồ Chí Minh ban tặng những khay khăn xô đặc ân tiêu diệt "Quốc Dân Đảng Việt Nam". [1]

Hồ Chí Minh nhận được tín hiệu gửi từ đại lục Trung Quốc. "nhớ thương những trái tim của tổ quốc bên ngoài". Không bao lâu tình báo, gián điệp ào ạt tham gia vào cộng đồng Việt Nam Hải ngoại tại Trung Quốc dưới sự cổ vũ của Hồ Quang. Về phía Quốc Dân Đảng khuyến khích và bảo trợ người Việt Nam tham gia thành lập những hội đoàn, tổ chức cách mạng chống Nhật Bản, chống Pháp. Họ xôn xao hưởng ứng cùng nhau phát cờ như nắm mối "Giải phóng độc lập Việt Nam" (越南独立同盟会), "Giải phóng Liên đoàn Quốc gia Việt Nam", (越南民族解放同盟会), "Liên minh Cách mạng Việt Nam" (越南革命同盟会), "Độc Lập Đảng (独立党), "Việt Nam Thanh Hóa" (越南清化) của người Việt tỉnh Thanh Hóa. Riêng tổ chức "Hội Phục Hưng Việt Nam" (越南光复), đã hoạt động từ lâu, đăng ký tại Nam Kinh, hội theo mục đích chủ trương của Phan Bội Châu, do ông Hồ Học Lãm (胡学览) làm lãnh tụ và Tảo Mưu (早牟).

Trong những nhóm người Việt Nam yêu nước, lưu vong tại Trung Quốc, cũng có những người thành danh, từng tốt nghiệp Học viện Quân sự Bảo Định (军校保定), đang phục vụ trong Quân đội Quốc Dân Đảng, như Hội đồng tham mưu trưởng Đại Tá Hồ Học Lãm (胡学览) và Tham mưu Ủy viên chính trị Tảo Mưu (早牟), sau này họ là đầu tàu của Quốc Dân Đảng Việt Nam. [2]

Những hoạt động của nhiều nhóm cách mạng khác nhau, cho thấy phản ánh lòng dân Việt Nam ở Hải ngoại bùng nổ, họ không tập hợp vào một chủ đích chính trị rõ ràng, trái lại chỉ có tính cách chờ đợi chính trị và thời cuộc, tuy có dần thân lại thiếu khả năng lãnh đạo, không chịu nghiên cứu chính trị, dù họ có sức mạnh trên quan hệ đồng tộc và xa quê hương. Điểm yếu trong sinh hoạt của họ quá kém không có tờ báo chí nào đặc biệt để thảo luận hay cập nhật thông tin, họ dư thừa tinh thần ái quốc, nhưng thiếu bản lĩnh chính trị, thường gặp nhau chia sẻ cá nhân tình hình thời sự tổng quan. Tổ chức với tên gọi quá nặng ký, không chặt lý thuyết, mọi luận điểm sơ sài kém nổi trội.

Đến tháng 10 năm 1940. Các ông Lâm Bá Kiệt (林伯杰) Phạm Văn (范文) thành lập "Việt Nam độc lập vận động đồng minh hội" (越南独立运动同盟会), tại Quế Lâm. Không bao lâu đổi danh hiệu mới "Liên minh Việt Nam độc lập". Người Việt Nam ở Hải ngoại hưởng ứng tham gia rất đông, lúc này có Hồ Quang tham gia nhập đảng, lại thay da đổi thịt một lần nữa gọi là "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会), Văn phòng đặt tại Quảng Châu. Đến đây, có những chuyển biến mới, qui tụ được cả người Việt Nam-Hoa (华越南) lần đầu tiên người ta nói đến cách mạng chiến tranh Trung-Nhật-Pháp. Khi chuyển đến miền Bắc Việt Nam, mới gọi tắt là "Việt Minh" (越盟). Kết cuộc những tổ chức cách mạng của người Việt Nam bị tình báo, gián điệp của cả hai bên Cộng sản Diên An và Quốc Dân Đảng xâm nhập, người thu lợi nhiều nhất hiện thời là Hồ Quang đã thu tóm rác vào một góc rừng Việt Bắc.

Tuy nhiên "Việt Nam độc lập đồng minh hội" chưa toả ánh sáng vào lúc mới phô thai, rất ít những

thông tin trong và ngoài nội bộ, giữa tháng 10 năm ấy, có một bài viết của Hồ Quang, nội dung: "giản xưng việt chức" (简称越职) nhằm giới thiệu đảng Cộng sản Trung Quốc tại Quảng Châu, lời kêu gọi ủng hộ "Việt Nam độc lập đồng minh hội", ý của bài viết này cũng muốn dựng lên hình ảnh nhân vật tiêu biểu Hồ Học Lãm (胡学览), một đối tượng vốn đã có uy tín hiện thời tại Quảng Châu, và làm cân bằng sinh hoạt giữa hai thế lực Cộng sản Diên An và Quốc Dân Đảng. Hồ Học Lãm tham gia chủ trì những buổi hội thảo, còn công việc điều hành có "Liên Minh" lo, (Hoa Nam).

Phan Đình Phùng
1847-1895

Hoàng Hoa Thám
1836-1913

Phan Châu Trinh
1872-1926

Phan Bội Châu
1867-1940

Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Hồ Quang âm thầm lật lọng, mời Hồ Học Lãm làm cố vấn trên danh nghĩa để học hỏi kinh nghiệm, Hồ Quang mới thực sự điều hành thu tóm "Liên Minh", xem xét mọi việc, hoạt động được nhờ nguồn tài trợ lớn của Quốc Dân Đảng (中国国民党), thực chất mọi tổ chức nằm dưới lớp áo của "Đồng Minh Hội" (同盟会) của lãnh tụ "Tôn Trung Sơn" (孙中山). Được các quốc gia hỗ trợ như Anh, Mỹ và Nga.

Trước đó 5 năm, "Tôn Trung Sơn" (孙中山) đã hai lần gặp gỡ với cụ Phan Bội Châu và những người tiên phong trong phong trào cách mạng "Việt Nam hoạt động" tại Nhật Bản. Cho thấy Việt Nam đã mở ra một phong cách lịch sử quan hệ hữu nghị, và hợp tác giữa hai nước cách mạng.

Trước ngày "Việt Minh" chuyển về biên giới Việt Nam-Trung Quốc, Hồ Chí Minh ra tay trước thanh trừng những thành phần không đồng cánh trong tổ chức "Việt Nam độc lập đồng minh hội", chỉ để lại Quốc Dân Đảng. Hồ lừa đảo bằng phương thức "phát triển" tổ chức, mục đích "hòa tan" những tổ chức yêu nước khác chỉ còn lại một "Việt Minh" sau này Quốc Dân Đảng Việt Nam cũng là nạn nhân của Hồ. Hồ chuẩn bị mở màn, đánh những cú đấm mạnh tay "lừa đảo", qua chỉ thị,

và ảnh hưởng các cuộc cách mạng của Trung Cộng.

Cụm tình báo Hoa Nam Hải ngoại, tiếp tay Hồ Quang, thực hiện điều nghiên những cuộc cách mạng "thành-bại" của người Việt Nam, và luận anh hùng trước và sau năm 1900 để tìm ưu khuyết điểm trong người Việt Nam.

- 1885-1896. Phan Đình Phùng (1847-1895). Hiệu: Châu Phong (珠峰), nhà thơ và lãnh tụ "Phong trào Cần Vương", cuộc khởi nghĩa Hương Khê chống Pháp, cuối thế kỷ 19. Phan Đình Phùng là một học giả nổi tiếng và một vị quan lớn của Triều đình nhà Nguyễn. Phan Đình Phùng chí sĩ yêu nước đầu tiên, đứng lên chống lại xâm lược Pháp. Tổ chức qui tụ trí thức và nông dân Trung bộ, đấu tranh gian khổ chống xâm lược Pháp, trải qua 9 năm. Tuy Phan Đình Phùng đã thất bại nhưng tên tuổi trở thành "tượng trưng" cho lòng yêu nước.

- 1884–1913. Hoàng Hoa Thám (1836-10 tháng 2 năm 1913). Còn gọi là Đề Dương, Đề Thám hay Hùm xám Yên Thế. Người lãnh đạo du kích khởi nghĩa Yên Thế chống Pháp. Hoàng Hoa Thám là lãnh tụ nông dân Bắc bộ suốt trong mấy năm cùng với binh sĩ chiến đấu du kích anh dũng. Năm 1913, trong sơ suất, bị tay sai của Pháp ám sát. Hoàng Hoa Thám đấu tranh thực tế, trực tiếp chống Pháp.

- Năm 1926, Phan Châu Trinh (潘周楨), 1872-1926. Còn được gọi Phan Chu Trinh, hiệu là Tây Hồ, Hy Mã, tự là Tử Cán. Ông là nhà thơ, nhà văn, là chí sĩ thời cận đại trong lịch sử Việt Nam. Phan Chu Trinh mở trường học, bí mật truyền bá chủ nghĩa yêu nước và công kích nhà cầm quyền Pháp. Vì vậy, bị kết án tử hình, nhưng Hội Nhân Quyền Paris phản đối, được trắng án.

Phan Chu Trinh, phát động phong trào "Duy Tân", khẩu hiệu của phong trào lúc bấy giờ là: "Khai dân trí, chấn dân khí, hậu dân sinh", với phương châm "tự lực khai hóa" và tư tưởng dân quyền. Phan Châu Trinh cùng Huỳnh Thúc Kháng, Trần Quý Cáp đi khắp tỉnh Quảng Nam và các tỉnh lân cận để vận động cuộc duy tân.

Phan Châu Trinh là người thấy rõ nhất những nhược điểm trong nền văn minh và trong con người Việt Nam. Ông chủ trương phải thay đổi từ gốc rễ là con người cùng những yếu tố khác như văn hóa, ý thức hệ, phong tục tập quán. Bên cạnh đó ông cho rằng Việt Nam phải phát triển kinh tế và giáo dục để tự lực tự cường, hội nhập vào thế giới văn minh rồi mưu cầu độc lập chứ không cầu viện ngoại bang dùng bạo lực giành độc lập. Chỉ như vậy mới bảo đảm Việt Nam sẽ có một nền độc lập chân chính, lâu bền về chính trị lẫn kinh tế trong quan hệ với ngoại bang, nhân dân sẽ được hưởng độc lập và tự do, mỗi người dân quan hệ mật thiết với nhà nước.

- Ngày 10 tháng 2 năm 1930. "Dân tộc Việt Nam" chống Pháp, khởi nghĩa Yên Bái, nổi dậy bằng vũ trang không đem đến thành công. Pháp ngăn chặn khởi nghĩa từ tỉnh Quảng Đông, Quảng Tây và Vân Nam Trung Quốc. Một phần trong cuộc khởi nghĩa do "Việt Nam Quốc dân

Đảng" (VNQDDĐ) tổ chức hỗ trợ và lãnh đạo, nhằm đánh chiếm một số tỉnh, thành phố trọng yếu tại miền Bắc Việt Nam. Mục đích của cuộc nổi dậy là lật đổ chính quyền thuộc địa Pháp để xây dựng một nước Việt Nam theo chính thể Cộng Hòa.

- Phan Bội Châu, 1867–1940 là một danh sĩ và là nhà cách mạng Việt Nam. Ông có hiệu là Hải Thụ, về sau đổi là Sào Nam. Tên gọi Sào Nam (巢南) được lấy từ câu "越鳥巢南枝 (Việt điều sào nam chi). Phan Bội Châu còn có nhiều biệt hiệu và bút danh khác như Thị Hán, Phan Giải San, Sào Nam Tử, Hạo Sinh, Hiếu Hán.v.v... Là một trong những lãnh tụ "Việt Nam Quang Phục Hội".

Phan Bội Châu thi đỗ Giải nguyên, bốn ba khắp nước Việt Nam kết giao với các nhà yêu nước như Phan Chu Trinh, Huỳnh Thúc Kháng, Trần Quý Cáp, Nguyễn Thượng Hiền, Nguyễn Hàm (tức Tiểu La Nguyễn Thành), Đặng Nguyên Cẩn, Ngô Đức Kế, Đặng Thái Thân, Hồ Sĩ Kiên, Lê Huân, Nguyễn Quyền, Võ Hoành, Lê Đại v.v...

Phan Bội Châu (ngồi) và Cường Để (đứng).
Photo viện bảo tàng Hakodate Hokuyo (函館市北洋資料館) Nhật Bản.

Phan Bội Châu thấy rõ tình hình đất nước, ông quyết định con đường nên đi, ở Nhật rồi sang Trung Quốc, kêu gọi nhân dân Việt Nam làm cách mạng. Những bài thơ của Phan Bội Châu được

bí mật truyền tụng trong nhân dân Việt Nam. Và thành lập "Duy Tân Hội", cầu viện Nhật Bản, hy vọng giúp đỡ người Việt đuổi Pháp. Điều đó rất nguy hiểm, chẳng khác gì "đưa hổ cửa trước, rước beo cửa sau". Sau này Hồ Chí Minh mới lộ diện, cũng đi trên con đường mòn của cụ Phan Bội Châu, chỉ có khác một điều người chưa thành công, và Hồ đã thành công "đưa hổ Trung Cộng vào cửa trước, và rước beo Liên Xô ra cửa sau"!

Cụm điệp vụ tình báo Hải ngoại Hoa Nam đi một vòng Đông Dương, đúc kết tài liệu nghiên cứu, phân tích, khai thác tình hình chiến lược. Trung Cộng lập kế hoạch cho Việt Cộng hành động.

Hoa Nam thành lập 6 chi nhánh tình báo Hải Ngoại tại Việt Nam.

Chi nhánh 1 - Cộng đồng người Việt sống trên đất Trung Hoa.

Chi nhánh 2 - Biên giới Trung Quốc-Việt Nam.

Chi nhánh 3 - Hà Nội (miền Bắc).

Chi nhánh 4 - Đà Nẵng (miền Trung).

Chi nhánh 5 - Chợ Lớn-Sài Gòn.

Chi nhánh 6 - Cần Thơ (miền Nam)

Từ ngày Hồ Quang đến Nam Kinh theo lệnh của Diên An, nhận công tác bí mật, với tư cách lãnh đạo cộng đồng người Việt sống trên đất Trung Hoa, và yêu cầu Quốc Dân Đảng thành lập văn phòng Hải Ngoại tại Việt Nam. Mục đích để "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会), tiếp tục nhận tài trợ tại Việt Nam, "hai ngàn-bốn ngàn" nhân dân tệ (2000-4000), trợ cấp kinh phí hoạt động hàng tháng.

Cụm tình báo Hoa Nam Hải Ngoại, khai thác tình hình Việt Nam đưa vào hướng của mục tiêu, hoạt động phá hoại. Giai đoạn đầu, tuyên truyền hướng dẫn giai cấp tư sản dân tộc, moi móc bày ra cho người dân thấy nguyên nhân không ngóc đầu lên được, những vấn đề giai cấp tiểu tư sản bắt đầu phá sản không còn đường sống, khuyến khích, xúi giục, tác động lên tinh thần đòi quyền sống trên quê hương của người dân, tạo ra cảm giác cách mạng thành công trên tay người dân, xây dựng hận thù giai cấp và đào sâu tinh thần chống thực dân, bôi bẩn cửa quyền, cạy thây, cạy thây, đàn áp người dân, tham nhũng, hối lộ, sưu cao thuế nặng, nhân dân khốn khổ, sưu dịch phiền phức, khuyến khích hút thuốc phiện... Tất cả những điều đó đã biến Việt Nam thành một địa ngục. Đồng lúc, mở rộng liên hệ với những hội đoàn cải lương, cách ly những nhóm thân thiện tư tưởng Phan Châu Trinh, Phan Bội Châu. Việt Minh chọn bàn đạp chống Pháp, Nhật Bản. Trước khi thực dân Pháp bảo thủ, củng cố thế lực, nền kinh tế sẽ đảo lộn, cách mạng ra sức giúp đỡ phong kiến và bọn tay sai của chúng.

Tại Trung Quốc, tìm mọi giải pháp thu phục các nhóm thân Lương Khải Siêu, Bác sĩ Tôn Dật Tiên (chữ Hán: 孫逸仙) và Quốc Dân Đảng, tại Việt Nam tổ chức khủng bố quy mô, những người bị

nghe có dính dáng đến thực dân Pháp đều bị mã tấu. Chúng giết một người của cách mạng, ta giết lại trăm thằng. Khai tử những người Việt cản trở cách mạng như Phan Bội Châu hiện đang có mặt tại Trung Quốc.

Hầu hết các phần tử trí thức biết sợ tìm đường ra nước ngoài, hay bị thực dân Pháp bắt bỏ tù. Những học giả nổi tiếng được nhân dân kính mến cũng bị quân Pháp đem ra chém đầu. Bọn Pháp gọi phong trào ấy là "án đồng bào cắt tóc" vì nông dân dùng hai tiếng "đồng bào" để gọi nhau.

Đứng trên gốc độ của người làm chiến lược, khâm phục các nhà lãnh đạo cách mạng của Việt Nam, như Phan Đình Phùng, Hoàng Hoa Thám, Phan Châu Trinh và Phan Bội Châu, nhưng cộng sản không hoàn toàn tán thành cách đấu tranh của những người ấy, quá lương thiện không đủ tư cách gian hùng.

Năm 1940, có những biến động chiến tranh trên thế giới. Thủ đô Paris Pháp rơi vào tay của Đức Quốc Xã, vào ngày 22 tháng 9 năm 1940. Chính quyền Nhật Bản gây áp lực ép Pháp, ký "Hiệp định Pháp-Nhật tại Hà Nội". Trong Điều:

(a) Cho phép Nhật Bản đổ bộ vào Hải Phòng, sáu ngàn quân (6.000).

(b) Cho phép Nhật Bản sử dụng ba (3) sân bay Việt Nam, một quân đoàn của Nhật Bản vào Việt Nam từ Quảng Tây để thu hồi Hải Phòng.

Cấm các cơ quan vận tải Pháp, xuất cảnh hàng hóa sang Trung Quốc qua cửa Việt Nam bằng đường biển, đường sắt. Việt Nam đồng ý với phía Nhật Bản kiểm soát biên giới. Điều này sẽ không chỉ cắt đứt đường Biển Đông, và thông đạo (通道), để hết nguồn cung cấp nhiên liệu cho quân đội Trung Quốc tại Liễu Châu, Quảng Tây.

Các tài liệu quan trọng còn cho thấy, Nhật Bản còn cất sản lượng dầu hỏa, vonfram, antimon của Trung Quốc, một khi muốn dùng các thông đạo khác phải trang trải khoản chi phí lớn, nhằm buộc chính phủ Quốc Dân chấm dứt chiến tranh, chấp nhận đàm phán hòa bình. Trong khi đó, Nhật Bản đã bắt đầu sử dụng Côn Minh cho những phi vụ đánh bom sân bay Hà Nội, không chỉ trong việc phong tỏa biên giới, và cướp bóc hàng hóa, đốt cháy nhà cửa của thường dân, nỗ lực để tiêu diệt các nền tảng kinh tế không cho Trung Quốc nuôi quân kháng chiến. Trong tình huống quan trọng này, Mao Trạch Đông muốn có được những thông tin tình báo để chống lại Nhật Bản, ông tung gián điệp xâm nhập vào Đông Dương thành lập chiến khu, mở ra 3 chiến trường bản xứ, Việt-Miên-Lào.

Để tránh chiến tranh ở giai đoạn này Trung Quốc sử dụng đến Hồ Quang chia sẻ cuộc chiến, tấn công Nhật Bản qua những liên kết bí mật với Pháp, Quốc Dân Đảng. Tạo ra một chiến trường trong nội địa Việt Nam. Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) chỉ đạo, những viên tướng chỉ

huy Tứ Lộ Quân thực thi biện pháp phòng ngừa thích hợp nhất đối với quân Nhật Bản, tại biên giới Việt Nam, quân đội Quốc Dân Đảng lập phòng tuyến.

Trương Phát Khuê (张发奎) lãnh đạo, chỉ huy quân đội Quốc Dân Đảng, triển khai chiến trường Việt Nam, trao cho Trương Bội Công (张佩公) tốt nghiệp Học viện Quân sự Bảo Định, đang ở Liễu Châu nhận lệnh phối trí lại cơ quan gián điệp Việt Cộng, trực thuộc Quân ủy Trung ương Quốc Dân Đảng.

Sau đó bổ nhiệm Hình Đạo Sâm (邢道森) thiết lập một văn phòng tình báo tại Hà Nội, chịu trách nhiệm kích động người dân Thái tại biên giới Việt Nam-Trung Quốc, liên kết thành lực lượng dân-quân Thái, chuẩn bị cho các cuộc tấn công quân sự.

一本書 讓精障者在讀書會分享快樂

「很多人因為不了解精神疾病，以為它是一顆不定時炸彈，這是社會給他們的烙印，到現今仍是無法擺脫……」一旦烙上這個印記，便一輩子跟著他們，因為這個社會不給他們機會，也不尊重他們人權。

因為這些孩子的心理比一般人更脆弱，將這些負面新聞加諸於患者或家屬身上，是相當不公平的。和許多家屬的心情一樣，總是希望哪天打電視新聞時，能不再看到這些負面的新聞了。

孩子都是父母的寶貝，不管他是醜、是美或是殘缺，為人父母者應用「心」對待，他們都可以感受得到。希望家有精神疾病患者的家屬，大家要團結在一起，彼此幫助、相互扶持，才能改善社會對精神病患的觀感。

「真付出，才能更快樂」，這本書不只內容精采，而且整個排版簡單易讀，非常適合用來舉辦讀書會，於是要求基金會多送幾本，讓我們多舉辦幾場讀書會，分享快樂。

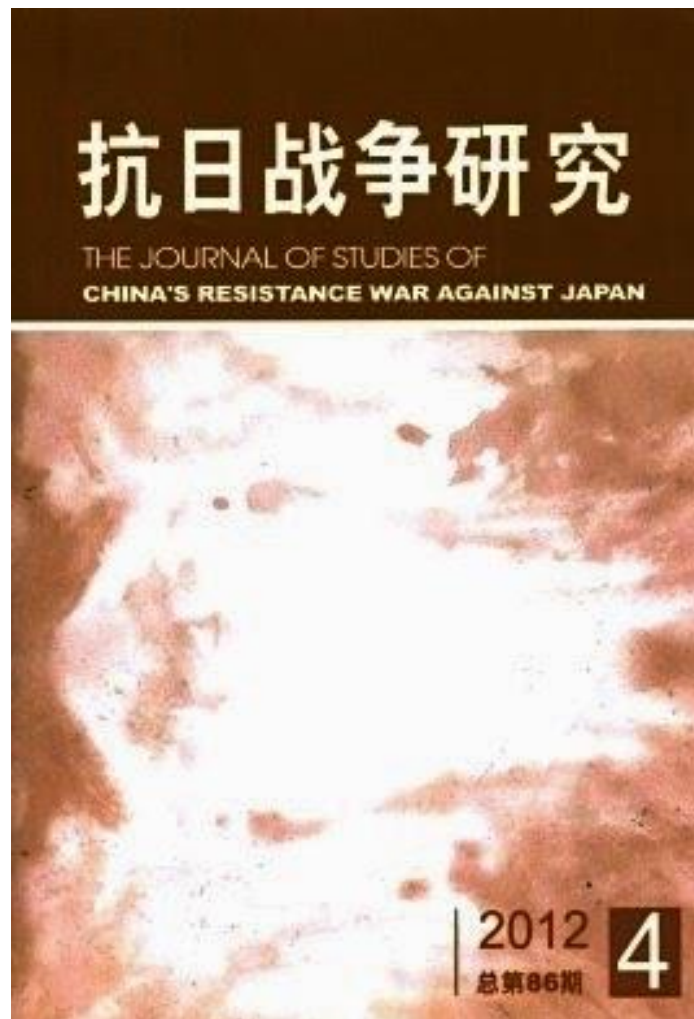

Buổi ra mắt cuốn sách "Điểm đỉnh The Zenith" của tác giả Đoàn Châu Hồng (段珠红), một sử gia bất đồng chính kiến Trung Quốc đang lưu vong tại Pháp. Nội dung: Giới thiệu đời thực của "Bác", trong những phân khúc từng đoạn văn, nói về những nhóm Việt Kiều cộng tác tình báo Hoa Nam (Việt Nam-Hoa-华越南) tại Quảng Tây lập hội chống Nhật, chống Pháp. Và phân khúc sự kiện cuộc chiến giữa Thiếu Tá Tham Mưu Hồ (胡) và "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) do Trung Cộng chỉ đạo (Thành lập), sống chung với Quốc Dân Đảng. Tân Hoa Xã loan tải 1939. Mặt khác để tăng cường công tác cộng đồng người Việt sống tại Trung Quốc, tài trợ trực tiếp bốn lãnh tụ đã thành lập những trung tâm sinh hoạt cộng đồng, tổng cộng hơn 1.000 người,

trong đó có hơn 100 người được gửi đi đào tạo quân sự Tây Nam, 300 người đào tạo năng khiếu tình báo tại Tĩnh Tây (靖西) và lực lượng Biên phòng 100 người.

Nhóm nghiên cứu đầu tiên (tình báo Hoa Nam) tuyển mộ được 150 người Việt Nam tại vùng đất biên giới Long Châu (龙州), chọn 20 người huấn luyện truyền thông, điện báo, những thanh thiếu niên này sau đó trở thành binh sĩ Trung Quốc, một hỗ trợ lớn cho Việt Minh, lực lượng này thay cho đường xương sống của "Việt Nam độc lập đồng minh hội".

Cùng năm, Trung Cộng thành lập 2 chiến khu bí mật tại biên giới Việt Nam, tuyển dụng hơn 300 binh sĩ biệt kích, huấn luyện quân báo. 3 tháng sau mở rộng huấn luyện tình báo đặc biệt. Các sĩ quan, quân đội dưới quyền chỉ huy của Trương Bội Công (张佩公) huấn luyện chuyên sâu tình báo rừng, sau đó họ vượt qua biên giới vào Cao Bằng lãnh thổ của Việt Nam để thực hiện hoạt động chống Pháp, chống Nhật. Có một số binh sĩ bí mật trở lại biên giới trong lãnh thổ Trung Quốc, được trang bị quân phục Nhật Bản, nguy trang đối phó làm giảm áp lực quân đội Nhật Bản.

"Nghiên cứu chiến tranh". Phần 4, của Tác giả: Luo Min. Tiêu đề cũ: Quốc Dân Đảng Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam và "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) do Trung Cộng chỉ đạo (Thành lập). (本文摘自 "抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为: 抗战时期的中国国民党与越南独立运动).

Trương Phát Khuê (张发奎) phát triển kế hoạch lấy lại Long Châu. Thúc đẩy 3 Sư đoàn vào Lạng Sơn, đụng độ giao chiến tại Tĩnh Tây (靖西) Cao Bình (高平) như thể chế ngự được quân đội Nhật Bản, từ tỉnh Vân Nam gửi quân hỗ trợ, chặn đứng tiến quân của địch trên các thông lộ dọc theo đường sắt Việt Nam. Tướng Trần Liệt (陈烈) Tứ Lộ Quân và Tướng Lâm Chánh Vĩ (林正伟) Cửu Lộ Quân từ Vân Nam chuyển quân vào Lạng Sơn Việt Nam.

Tổng Tử Văn (宋子文) Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc cảnh báo đại sứ Pháp Henry Haye: "Nếu Pháp xem xét quá cảnh Nhật Bản tại Đông Dương là một vấn đề cần thiết. Trái lại Trung Quốc thấy hậu quả sau đó, nó sẽ phát sinh từ việc buộc phải có hành động bảo vệ mình, người Pháp không thể di chuyển bất cứ nơi nào hãy tránh phản đối này".

Trương Phát Khuê (张发奎) có viết trong nhật ký của mình: "Nếu Nhật Bản chuyên sâu vào chiến trường Việt Nam, cuộc chiến tranh chống Nhật Bản của Trung Quốc sẽ phát động tại biên giới Trung Quốc, cho thấy bản chất của cuộc chiến tranh này có thể chuyển qua chiến tranh thế giới, Trung Quốc sẽ chiến đấu chống lại Nhật Bản".

Vào thời điểm đó, Trương Phát Khuê (张发奎) xác nhận: "Sau một thập kỷ huấn luyện quân đội và cán bộ cộng sản Việt Nam, nếu có cơ hội, tôi phải giúp đỡ nhân dân Đông Dương". Trương Phát Khuê thành lập tại biên giới Việt Nam-Quảng Tây, những lực lượng chính qui, để giúp cộng sản chiến thắng quân Nhật Bản, và liên tục hướng dẫn Khách Gia của mình: "Chúng tôi chỉ muốn giúp đỡ họ, và không bao giờ muốn thay thế Pháp". Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm.

Mùa đông năm 1940. Quân đội Nhật Bản quét sạch các căn cứ du kích của tướng Trần Trung Lập

(陈中立) hơn 2000 binh sĩ Việt Nam, bao gồm dân quân dân tộc Thái rã ngũ, tiếp theo tấn công vào quân đội Trung Quốc tại Liễu Châu thua trận.

Tướng Giới Thạch (蒋介石), với Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎), Tướng Hà Ứng Khâm (何应钦), Tướng Bạch Sùng Hy (白崇禧) thảo luận quân sự, có các cán bộ quân sự cao cấp tham gia, có những báo cáo kêu gọi nhận thức tình hình tại biên giới Việt Nam, và có những xử lý "Việt Minh" tranh chấp nội bộ, buộc phải kiểm soát "Việt Nam độc lập đồng minh hội" (越南独立同盟会) theo qui định quân luật, bảo vệ kế hoạch.

Tướng Giới Thạch khuyến khích Trung ương Quốc Dân Đảng hỗ trợ Hồ Quang, ông phát biểu: "Tôi nghĩ rằng sự hỗ trợ độc lập cho dân tộc Việt Nam, là trách nhiệm của Trung Quốc".

Chiến tranh Thái Bình Dương không thể tránh, Tướng Giới Thạch chấp nhận các yêu cầu của những cấp chỉ huy Trung Quốc bao gồm quân Đồng Minh, Việt Nam, Thái Lan. Đồng chấp nhận lệnh chỉ huy chiến đấu chống lại kẻ thù.

Ngày 05 tháng 3 năm 1942, những mật khu phát triển mạnh mẽ của Trung Quốc "xúi giục Việt Nam phác thảo kế hoạch chiến tranh" chính sách của mình là ra khỏi cuộc chiến tranh Việt Nam vì lợi ích của các mục đích thuận tiện, mật khu nên được sử dụng để mở rộng chính trị, ngoại giao và các phương tiện tích cực, xúi giục nhân dân Việt Nam và người dân Trung Quốc ở nước ngoài tổ chức vũ trang. Đẩy cuộc chiến đến căn cứ lực lượng quân sự Pháp, muốn kiểm soát Việt Nam phải đầy đủ tiềm năng, cho phép quân đội đứng phía trước không cho kẻ thù sử dụng chiến tranh Việt Nam đưa ra chính trị. Trong khi đó, những người ủng hộ lập pháp (Viện Lập Pháp), kêu gọi phục hồi tự do của các quốc gia nhỏ trên thế giới, một cách độc lập.

Tháng 8 năm 1942. "Việt Nam độc lập đồng minh hội" của Hồ Chí Minh, với bản sắc giành độc lập cho Việt Nam, thay mặt "Liên đoàn quốc tế chống xâm lược", ông rời Việt Nam sang Trung Quốc, ăn mặc như một nhà nông mù mắt, Hồ Chí Minh, đi với một ký giả người Hoa Kiều (tinh báo Hoa Nam) bằng thẻ kinh doanh đến Trùng Khánh. Bởi vì ba tài liệu do Thanh niên Trung Quốc đưa tin trong buổi họp báo của Quốc tế (INS). Hồ với tư cách phóng viên đặc biệt, và giấy chứng nhận tùy viên quân sự Đông Dương.

Tháng 11 năm 1943, Tướng Giới Thạch tuyên bố tại Hội nghị "Khải La" (开罗-Cairo) rằng: "Trung Quốc không có tham vọng cai trị trên lãnh thổ Annam" (安南) và đề xuất: "Sau khi chiến tranh làm cho Annam độc lập. Như vậy, hoạt động cách mạng Việt Nam ở Trung Quốc trở nên sôi động hơn. Phần chiến khu, huấn luyện quân sự, chủ ý đào tạo tổ chức chính trị, đại diện các đảng phái chính trị khác nhau ở Việt Nam cuối cùng từ bỏ định kiến, thành lập một tổ chức thống nhất Liên Minh".

Thành lập "Ủy ban trừ bị Quốc gia" bao gồm những tổ chức người Việt Nam "Việt Nam độc lập

đồng minh hội" (越南独立同盟会), quân đội người Thái, Quốc Dân Đảng Việt Nam và người Việt Nam ở hải ngoại. Tuy nhiên không ai đủ yếu tố và kỹ năng lãnh đạo, tìm những nhân vật cao quý càng khó, chỉ còn lại bè phái, đưa đến đấu đá nội bộ, tranh giành quyền lực, khinh miệt lẫn nhau, trầm trọng hơn những tín hữu cộng sản không chấp nhận liên kết với đối diện, hành động như thể không khác nào quyết định phản bội, thậm chí cộng sản còn lạm dụng vài nhân vật quyền lực tạo thân thế riêng cho mình. Can thiệp và hòa giải sân khấu chính trị không hy vọng hay ít thành công bởi người Việt có máu mặt đấu đá".

Trương Phát Khuê (张发奎) đau đầu, bất lực, khi ông chăm chỉ và chú ý yêu cầu các lực lượng hoà giải, chính Hồ Chí Minh cũng không thể hiện sự khiêm tốn và chân thành, tưởng hoà giải được nhưng không đơn giản, bởi đấu đá vì lợi ích nhóm, quên đi quyền lợi thành lập quốc gia Việt Nam.

Kỷ niệm ngày đình chiến, giám đốc chính trị Quốc Dân Đảng Lương Hoa Thịnh (梁华盛), bị ám sát trong bữa ăn sáng. Trong hồ sơ có ghi: Trước đó Lương và Hồ cùng nhau trò chuyện hàng chục lần. Lương thảo luận cho rằng những lời phát biểu trên các văn bản của Hồ "giàu trí tưởng tượng hòa bình", ông Hồ đã khẳng định yếu tố dương tính của "Quốc tế Cộng sản", đó là một khuyến cáo của Hồ cho rằng ông là người thực hiện độc lập cho Việt Nam, khi ấy ông quên những tổ chức khác, thực tế có những tổ chức của người Việt Nam hơn Hồ. Tuy nhiên theo ý của Mao Trạch Đông muốn "chuyển đổi" vị trí của Hồ vào lúc này.

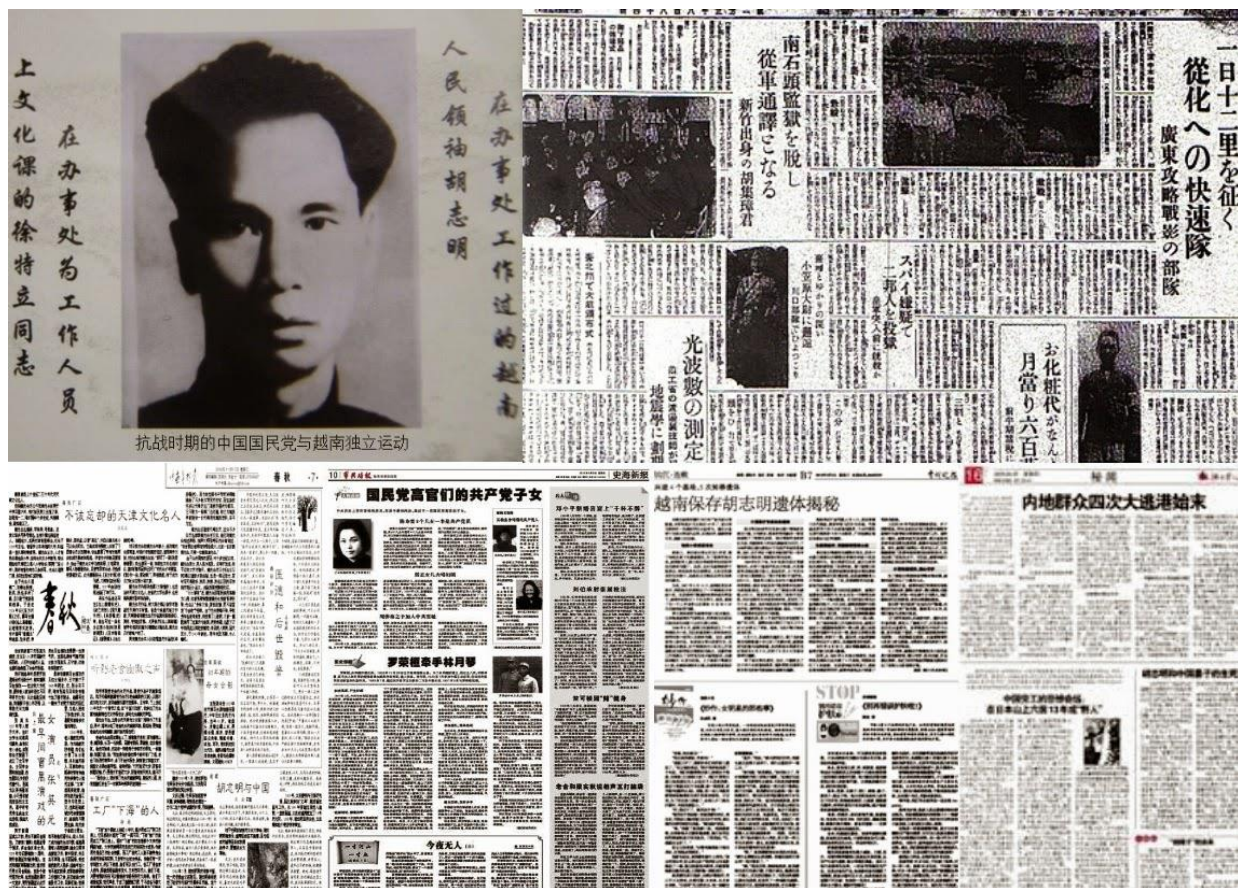
Mao Trạch Đông cho biết: "Trong cuộc đời hoạt động cách mạng của Hồ Quang chưa từng có một lần giam cầm nào. Hồ Chí Minh xuất bản tập thơ "Nhật ký trong tù", qua đó để thay cho một tin nhắn, vượt lên tàn chính trị Việt Nam. Chính bí danh "Lý Quang Hoa" (李光华) tức Đại tá Hoàng Văn Hoan cũng khẳng định rằng Hồ Quang cầm nhảm (Nhật ký trong tù), tôi là người biết võ điều đó".

Năm 1980 Lê Duẩn thân Liên Xô, loại trừ thân Tàu, Hoàng Văn Hoan đào thoát tị nạn Trung Quốc, sau đó qua đời ở Bắc Kinh. Hoàng Văn Hoan đã từng bí mật viết thư gửi Việt Minh ở Vân Nam, yêu cầu họ viết thư cho Trương Phát Khuê (张发奎) huy động phản đối Việt Nam, yêu cầu ông Hồ Chí Minh chính đảng lập tức hợp tác với "Liên minh quốc tế chống xâm lược", khắp nơi kêu gọi "Tháp Tự Xã" (塔斯社) tại Trùng Khánh, thay mặt gây áp lực lên Hồ Chí Minh.

Trương Phát Khuê (张发奎) gặp Hồ Chí Minh trao đổi tập thơ "Nhật ký trong tù", Hồ còn hứa sẽ tái cấu trúc "Việt Minh" vào mạng lưới tình báo Trung Cộng tại Hà Nội, sẽ hiệu lực sau khi kết thúc chống Nhật, để đổi lấy tự do của mình.

Ngày 23 tháng 1 năm 1944, tình báo của Trương Phát Khuê (张发奎), cho biết: "Nếu thời ấy vì lâu dài của Quốc Dân Đảng Trung Quốc, cho Hồ Chí Minh nghỉ hưu, tất nhiên sau đó vô hiệu hoá

tại Trung Quốc thì ngày nay không có chuyện chống lại Quốc gia Trung Hoa".

Ngày 10 tháng 9 năm 1943. Trương Phát Khuê (张发奎) đồng ý để Hồ (Khách Gia) nộp hồ sơ mở văn phòng trung ương Việt Minh tại Đài Bắc thủ đô của Trung Hoa Dân Quốc (THDQ, thường gọi là "Đài Loan"). Hồ sơ, lý lịch của Hồ nay đã giải mã là một tình báo chiến lược của "Việt Nam độc lập đồng minh hội" do Trung Quốc chỉ đạo chiến tranh Việt Nam (越南独立同盟会), (本文摘自"抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为: 抗战时期的中国国民党与越南独立运动). Photo lưu trữ: Huỳnh Tâm. [4]

Trương Phát Khuê hỏi ông Hồ:

– Làm thế nào để thực hiện công việc cách mạng;

Hồ đáp:

– Thành lập một căn cứ du kích tại biên giới Việt Nam, thực hiện tuyên truyền là chính, còn vũ trang làm việc sau, tuy nhiên có kế hoạch:

(a) Truyền đạt cho nhân dân Việt Nam biết chính phủ Quốc Dân Trung Hoa và xác định lập trường độc lập của Việt Nam.

(b) Phát triển các tổ chức Liên minh cách mạng Việt Nam và lực lượng.

(c) Thông đồng Đồng Minh quân sự đã sẵn sàng để nhập cảnh vào Việt Nam.

(d) Đấu tranh cho đến khi hoàn toàn độc lập và tự do cho Việt Nam

Đô đốc Trương Phát Khuê hỏi tiếp:

- Tôi biết những lực lượng vũ trang của Mao Trạch Đông trong hàng ngũ của bạn có hiệu năng không, và hỗ trợ thế nào ?
- Chủ tịch Mao cho chúng tôi nhiều kinh nghiệm chiến đấu, và hỗ trợ nhiều vật chất lẫn tinh thần, tôi rất ngưỡng mộ chủ tịch Mao kể cả Thống Tướng Tưởng Giới Thạch.
- Tôi sẽ đưa Khách Gia leo lên ngai vàng miền Bắc Việt Nam.
- Đa tạ Đô đốc, ngày ấy tôi sẽ mời Đô đốc thăm viếng Việt Nam.
- Tôi cảm thấy chúng ta sẽ là thù trong nay mai, bởi Cộng sản và Quốc gia không đi chung đường.

Tướng Giới Thạch và Trương Phát Khuê thừa biết Hồ Quang con rối của Cộng sản Mao, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu, nhưng vì chống Nhật Bản và Pháp phải gác lại một phần nợ chính trị Trung Hoa!

Trương Phát Khuê (张发奎) lấy uy tín cá nhân, tạo điều kiện thuyết phục, hướng dẫn các đại diện Liên minh cách mạng ngồi lại thảo luận việc độc lập Việt Nam, thành lập "Ủy ban trừ bị Hòa giải" khắc phục mọi dị biệt trong khi đang trả giá thành phần chính phủ tương lai, nhưng ở Hồ Quang muốn hốt trọn gói và mời mọi người đến ăn cỗ mà trên bàn không có thực đơn. Trương Phát Khuê chủ trương Hồ Chí Minh vẫn là người đứng đầu "Ủy ban trừ bị Hòa giải".

Cuối tháng 3 năm 1944, Liên minh Hồ Quang ứng cử được bầu vào Ban chấp hành, tên chính thức Hồ Chí Minh xuất hiện, Hồ Chí Minh nhanh tay cướp Ban chấp hành Trung ương kháng Nhật Bản, chống Pháp. Trong tháng 8, chi nhánh Liên đoàn Văn Nam đề cử ba thành viên vào tổ chức Việt Minh (3 tỉnh báo Hoa Nam), Hồ Chí Minh đạt được thắng lợi chính trị tại hải ngoại. Trong quá trình tái cơ cấu tổ chức Việt Minh, Hồ cố tình loại bỏ những thành phần chính trị không thân Mao, và ngoài luồng cộng sản, kể cả thành viên Quốc Dân Đảng Việt Nam. Trương Phát Khuê bắt lực trước khi Hồ Chí Minh có thế lực mạnh.

Trương Phát Khuê (张发奎) gửi báo cáo về cho Tưởng Giới Thạch (蒋介石), Ngô Thiết Thành (吴铁城) cho biết thất bại:

- Ban đầu tôi thuyết phục phe Hồ trở lại với công việc chống Nhật Bản. Ý định đó vào ngày 09 tháng 8 năm 1944. Cho nên, Trương Phát Khuê (张发奎) đổi sự vụ lệnh, ở lại chiến trường với số tiền chiếm đoạt được của quân đội Nhật Bản "bảy mươi sáu ngàn nhân dân tệ" (76.000) và thiết bị y tế, tặng hết cho Hồ làm chi phí của các Lữ đoàn. Đánh giá: Trong cùng năm đó vào ngày 1 tháng 10. Trung tâm Quốc Dân Đảng Trung Quốc chỉ biết Hồ Quang và các nhà lãnh tụ Việt Minh,

hoàn toàn không biết Việt Cộng hay Hồ Chí Minh.

Cùng mùa đông năm đó, một máy bay quân sự của Mỹ bị rơi ở Cao Bằng Việt Nam, Thiếu tá Hy An (希安) là người giải cứu Claire Lee Chennault thoát nguy hiểm, ông ta được đưa đến cơ quan Văn Man, Phạm An Bài (范安排) bố trí giới thiệu Hồ Chí Minh. Trung úy Claire Lee Chennault lực lượng không quân Hoa Kỳ, chỉ huy quân đoàn "Biệt đội Phi Hổ". Một viên chức của cơ quan tình báo chiến lược Hoa Kỳ được sắp xếp làm việc cho Quốc Dân Đảng Trung Quốc trong chiến tranh Thế giới II. [3]

Cuối năm, Mao Trạch Đông viện trợ vũ khí, tài chánh, quân phục và dép Bình Trị Thiên cho Việt Minh. Mao bắt đầu đưa quân vào Nghi Lương (宜良), tỉnh Vân Nam. Hồ Chí Minh đến Liễu Châu gặp Trương Phát Khuê (张发奎) báo cáo: "Tôi là thành viên cộng sản, nhưng hiện nay tôi đang làm việc sự độc lập cho Việt Nam, bây giờ tôi đang làm việc không vì cộng sản. Tôi có thể bảo đảm đặc biệt này đối với Ngài, và Việt Nam sẽ không được thực hiện chủ nghĩa cộng sản trong 50 năm".

Xem đây những lời hứa của Hồ Chí Minh, Đô đốc Trương Phát Khuê (张发奎) thư đến Tưởng Giới Thạch (蒋介石), Ngô Thiệt Thành (吴铁城) cho biết thêm: Quốc Dân hãy cảnh giác, dè dặt đừng để mắc lừa Hồ (Khách Gia-客家)".

Những năm chiến tranh, Quốc Dân Đảng Trung Quốc gặp khó khăn nhất, vẫn phải hỗ trợ cho hàng ngàn người Việt Nam hoạt động cách mạng yêu nước. Cung cấp, tài trợ từng tháng một. Riêng tháng 3 năm 1945 tài trợ cho Việt Minh "năm triệu nhân dân tệ" (5 triệu), và tài trợ tương đương cho nhóm quân đội "Việt Nam cách mạng vũ trang". Tháng năm đó, Trung Tá Quốc Dân Đảng Dương Thanh Văn (杨清文) mở khóa đào tạo năng khiếu cho một trăm (100) thành viên cách mạng Việt Nam.

Quốc Dân Đảng Trung Quốc khẳng định: Năm 1925, Tổng lãnh sự quán Nga tại Quảng Châu gửi thông báo, Hồ Quang có mặt tại Diên An, ông thường tham dự những buổi chuyên đề quân sự do Diệp Kiếm Anh tổ chức và chủ trì tại Vũ Hán, hướng dẫn đào tạo du kích, tổ chức quá nhiều lần như vậy, cho thấy Diên An quá ngu dốt, khoe cho người khác biết. Ông Hồ đã lan truyền Cộng sản vào Việt Nam đã phát biểu: "Tưởng Giới Thạch phản cách mạng, cách mạng thực sự trong Diên An". Sau khi được thông báo trên, buộc Hồ phải trả lại quyền lãnh đạo cho các thành viên của "Liên Minh" của Nguyễn Hải Thần (阮海臣), Vũ Hồng Khanh (武鸿卿). Đồng lúc ấy Hồ tránh né, và giết chết một đồng chí cách mạng Đặng Hữu Khánh (邓有庆).

Tháng 2 năm 1946, ông Hồ cũng đã viết thư gửi cho Trương Phát Khuê (张发奎), mời ông đến thăm Việt Nam và tiếp tục ủng hộ cách mạng Việt Nam; cùng năm vào tháng 12 năm đó, đảng

[illegible]

絶つてゐる、で心細してゐる事
でせう。最初には門應役を申し
渡されましたが一年の年取生活
はいじめられ通して實に苦しみ
通してした、御用はなつかしい
が私は購買廣西の山野を歩いて
あらゆる邊石の埋藏状況を知つ
てゐるので今後はこれを伺察か
御役一に立てるつもりです皇
軍に救はれて皇軍の爲に懸命に
働く現在の生活は實に榮しくま
た嬉しいもので、(富田は胡堂
軍曹)

(可読物便覧三第)
號 九 百 九 十

胡集璋君から

参考資料を聴く

近く臺拓で埋蔵礦物につき

【廣東にて清中本駐特選】既報廣東省陽江縣村部署にあつて支那婦人を襲として下場持歸となつて歸き

照宮様けふ

御誕生日

御祝賀の行事
は御取止め

【東京六日電同】女子学院中
期三年に御在学中の恩賜成す内親王殿下には六日祭出席十三回の御誕生を御出へ遊ばされた陛下には御大御風邪氣にて御慶喜中であらせられるがこの佳き日景を辺りでは時局を思はれて御祝賀の行事は御取止め遊ばされた

つつ昨年邦人給引上げ後も同様に日機として支那軍に意欲され島軍入城と共に太田部隊の手には収はれた新川市苗部村身台北工業部用化学科卒業の胡集璋君は廣東居住中かつては國行確定校師であつた君があり寶庫と云はれる廣西省の埋蔵礦物の事は手にとる程に知つてゐる有用な人物、台灣拒絶では本紙の記事により今迄何等かの参考にしたといふ同社新川縣陳氏がわざわざ記者の許を訪れ同君の消息をたずねたが同君は現在太田部隊の通訳として活躍してゐるので近く同君を訪ねる筈である

淡中の査閲終る

私立淡水中学の教諭會では六日午

Hồ (Khách gia 客家-Hakka), cùng đi với Mã Duy Nhạc (马维岳), và Tập Lục (卅六) vào lãnh thổ Việt Nam. Họ nhanh chóng tổ chức quân đội cách mạng Việt Nam, phát triển mạnh, có trên 50.000 tay súng. Đài Loan Tin tức hàng ngày, mô tả Hồ Tập Chương (胡集璋) tộc Khách gia (苗栗客家) Đài Loan (台灣), và bức ảnh này là của gia đình Hồ Tập Chương (胡集璋) Nguồn: Đài Loan Tin tức hàng ngày. [5]

Mùa thu năm 1947, chính phủ Quốc Dân Đảng đã vận động chống nổi loạn của Mao, Hồ Chí Minh cũng đã gửi một bộ trưởng chính phủ Bộ Công thương Nguyễn Đức Thân (阮德臣) đã đến Quảng Châu để tìm kiếm viện trợ quân sự, đòi hỏi chính phủ phải gửi nhiều hơn để giúp họ đào tạo sĩ quan quân đội. Yêu cầu của Hồ Chí Minh xem ra quá đáng, Trương Phát Khuê (张发奎) bỏ qua. Tưởng Giới Thạch (蒋介石) xét lại rồi giới thiệu đến Trần Thành (陈诚), Ngô Thiết Thành (吴铁城) và Trần Quả Phu (陈果夫), đang công tác tại Quảng Châu, gặp Giám đốc sở Hậu Cần Thiếu tướng Tiêu Văn (萧文), theo từng trình mọi người muốn tìm hiểu thực trạng của Việt Nam. Kết quả chính phủ coi Hồ Chí Minh là trung tâm làm dân đói khổ không nên hỗ trợ ông. Khi đại diện Hồ Chí Minh trở về Quảng Châu, Trương Phát Khuê (张发奎) gặp họ, thấy mua các mặt hàng thiết bị thông tin liên lạc và vật tư y tế chuyển về Việt Nam.

Trước đó Hồ Chí Minh câu cá lớn Trương Phát Khuê, bằng cách hỗ trợ quân đội Quốc Dân Đảng trở lại Lạng Sơn. Trương Phát Khuê (张发奎) vẫn suy nghĩ theo tình hình cũ, ông chỉ biết chính sách chiến tranh của Quốc Dân Đảng, đặc biệt chính sách bộ Hải ngoại còn hợp thời. Khi ông đi Nam Kinh, dành thời gian đến thăm Trần Quả Phu (陈果夫), Chủ tịch Ủy ban Tài chính Quốc Dân Đảng. Báo chí phỏng vấn:

– Thủ tướng Trương Phát Khuê (张发奎) đề nghị giúp Việt Nam thiết lập một chính quyền trung ương. Chưa kịp trả lời Trần Quả Phu hỏi:

– Thủ Tướng có biết nhiều về Hồ Chí Minh không, thành viên Cộng sản của Mao. Trương Phát Khuê đáp ứng trả lời:

– Tôi đã biết ông ấy, nhưng tôi vẫn muốn giúp anh ta và đơn giản, ông không phải là một đảng viên cộng sản, ông là một thành viên Hải Ngoại đại diện của Ấn Độ (印支), phản đối đế quốc chủ nghĩa, và không chống lại chúng ta, trong cuộc đấu tranh của mình cho độc lập Việt Nam, chúng ta nên giúp anh ta giải phóng đất nước khỏi ách thống trị của Pháp.

Trần Quả Phu (陈果夫) tự biết Trương Phát Khuê (张发奎) trái quan điểm, khác nhau về vấn đề Quốc-cộng. Trương Phát Khuê nhấn mạnh rằng:

– Vấn đề, nằm ở người Việt Nam nếu là cộng sản không thể đủ khả năng để cạnh tranh với tôi, và xin giải thích với ông, Việt Nam chăm chỉ tranh đấu tốt, tôi đã nói, đó là hàng loạt người Việt Nam ở Quảng Tây trở về quê hương, tôi cảm thông người Việt Nam, và thông cảm cho các bên khác, do đó, không lo lắng về viện trợ cho Hồ Chí Minh nó sẽ không gây ra bất kỳ hậu quả xấu nào, cũng như chính phủ của Hồ sẽ không ủng hộ Mao Trạch Đông, ông đang tìm kiếm sự hỗ trợ của chúng tôi".

Tình hình đã thay đổi nhiều, Trung Quốc đến ngày chia đôi đất nước Quốc Đài Bắc-Cộng đại lục, Trương Phát Khuê lưu vong tại Hồng Kông và qua đời 1980.

Cho đến năm 1967, tại Hồng Kông, Trương Phát Khuê (张发奎) và Hạ Liên Anh (夏莲瑛) tiết lộ: "Gần như mọi người chỉ trích tôi hỗ trợ cho Hồ Chí Minh, và nhiều người khác nói: Hồ Chí Minh leo lên trên đầu của chế độ Cộng sản và ngự trị trên ngôi vua tại Bắc Việt Nam bởi vì tôi chống đỡ. Nhưng tôi tin chắc rằng tôi theo đuổi trong suốt chính sách Việt Nam là chính xác, dù đôi khi liên quan xung đột giữa người Việt Nam, tôi tin rằng câu nói cũ ở Trung Quốc: "trái tim của những người trên thế giới". Nếu Hồ Chí Minh là cộng sản xã hội chủ nghĩa, tất nhiên Hồ không thể thoát được khỏi xiềng xích của Đảng cộng sản của ông, và bây giờ Hồ đang dẫn đầu bởi mũi tên đi tới sau lưng của Hồ, có thể người khác giành chiến thắng".

Những người rời Việt Nam như Nguyễn Hải Thần (阮海臣) chỉ vì Quốc Dân Đảng không phù hợp cho Việt Cộng và các nhà lãnh đạo miền Nam Việt Nam cũng thế, chỉ có lãnh tụ Phan Bội Châu "Việt Nam Quang phục Hội" (越南光復會) mới xứng đáng anh hùng đất Việt nhưng đã bị tên cướp hào phóng Hồ Chí Minh bán cho Pháp vào ngày 30 tháng 6 năm 1925, đã qua đời 1940. Hồ quan tâm chính là để bảo vệ quyền lợi của Trung Cộng. Một câu hỏi nữa là: Mỹ muốn hỗ trợ cho các nhà lãnh đạo Việt Nam cũng không tìm được người thực sự xứng đáng để hỗ trợ, quan điểm này, chứng tỏ quá trình lịch sử chưa có cơ hội độc lập đúng nghĩa của nó.

Không thể phủ nhận, cuộc chiến này, và nó chỉ tạm kết thúc vào cuối thập niên 50. Các nhà lãnh đạo miền Bắc và miền Nam Việt Nam nhận được tin Trương Phát Khuê (张发奎) tị nạn Hồng Kông. Hồ Chí Minh (胡志明) lên nắm chính quyền ở miền Bắc Việt Nam. Ở miền Nam Việt Nam với chính thể VNCH bầu cử tổng thống tự do. Đến năm 1967, Nguyễn Văn Thiệu (阮文绍) đắc cử Tổng thống, gửi Vũ Hồng Khanh (武鸿卿) đến Hồng Kông để thăm viếng Trương Phát Khuê (张发奎), ông cho biết: Hồ Chí Minh có nguyện vọng, nếu Vũ Hồng Khanh (武鸿卿) được bầu làm tổng thống, sẽ cử đại diện đàm phán hòa bình với Hồ Chí Minh, bởi trước đó Hồ Chí Minh, có dự định tác động lên Tổng thống Trương Tương Quân (张将军). Điều này rõ ràng là tình yêu không được đáp lại dù một giấc mơ. Đúng là Hồ không thể thành cháo.

Căn cứ vào chiến tranh và chính trị của những thập niên 40-50. Vẫn trên đà tiếp tục đối phó xem đó là một biện pháp sống còn của phe Cộng sản. Chiến tranh thường để lại thắng lợi và đầu hàng, cuối cùng Nhật Bản đã ngã ngựa, quân đội viễn chinh Pháp cũng không kém đau thương. Thế nhưng chiến tranh để lại sự phá hủy hoàn toàn đất nước Việt Nam, không ai xin lỗi, và bồi thường cho nhân dân Việt Nam, họ chỉ biết thu hồi quân cán chính và các thoả thuận khác có lợi cho họ. Khách Gia (Hồ Chí Minh) leo lên ngai vàng miền Bắc Việt Nam, ông hứa hẹn tiếp tục tàn phá miền Bắc Việt Nam.

Một quân báo Pháp để lại nhật ký: Đã chứng kiến sự ngược đãi của quân đội Trung Quốc, làm nhục nhân dân Việt Nam, hành động quá sức và đau đầu. Khi đoàn quân Hán đi qua thị trấn Tĩnh Tây (靖西), người sĩ quan ra lệnh mở đường. Người đàn ông Việt Nam đưa con ngựa của mình vào lè để tránh, vô duyên cớ bị quân Trung Quốc đánh đập tàn nhẫn, co chân lên đầu gối vào người dân vô tội, và tôi nhìn thấy một sĩ quan Trung Quốc truyền lệnh giựt sập gian hàng bên đường, cướp hàng hoá, sau khi đoàn quân đi qua, đốt cháy; trước mặt tôi có vài em bé vô tư đang chơi ngoài đường, quân Trung Quốc lia một tràng súng giết chết tươi tất cả, người dân chỉ biết nuốt hận dử dội. Chiến tranh tại Đông Dương, người dân thiệt hại nhiều nhất. Hàng triệu người Việt Nam đói khổ bỏ miền Bắc vào Nam tìm tự do, gây ra một thảm kịch lịch sử nhân loại hiếm có.

Hồ Chí Minh yêu cầu Trung Cộng tiếp tục đưa quân đội về phía Nam, Hồ học được văn hóa đấu đá của Trung Quốc, nay truyền lại cho thế hệ con cháu cộng sản. "Bác" chỉ ước mong tương lai "Việt Nam giỏi đấu đá nội bộ", tất cả vì quyền lợi tập đoàn mà ngoảnh mặt làm ngơ Tổ Quốc.

Huỳnh Tâm

Tham khảo.

[1] - 张发奎扶植胡志明攀登北越元首宝座

[2] - <http://wuxizazhi.cnki.net/Search/DLYZ198602008.html>

[3] - <http://bbs.ikaka.com/showtopic-9187111.aspx>

[4] - 1943年9月10日 Khue张庭柏（张发奎）同意何（客家）备案越南中部办公室在中国的共和国 (THDQ, 俗称 "台湾台北明资本"). 个人资料, 解码湖历史现在是一个战略情报 "越南独立联盟大会" 由中国转向越战（越南独立同盟会）,（本文摘自 "抗日战争研究" 年第4期, 作者: 罗敏, 原题为：抗战时期的中国国民党与越南独立运动. 照片档案: 谭黄长发.

[5] - 何 (访客加入客家-Hakka), 维战陪同马乐 (马维岳), 然后点击吕克 (卅六) 在越南境内. 他们迅速组织革命军越南, 茁壮成长, 拥有超过15万的战士. 台湾日报, 说明何本程序（胡集璋）客族的一部分 (苗栗客家), 台湾 (台湾), 这是家庭的画面 (胡集璋).

